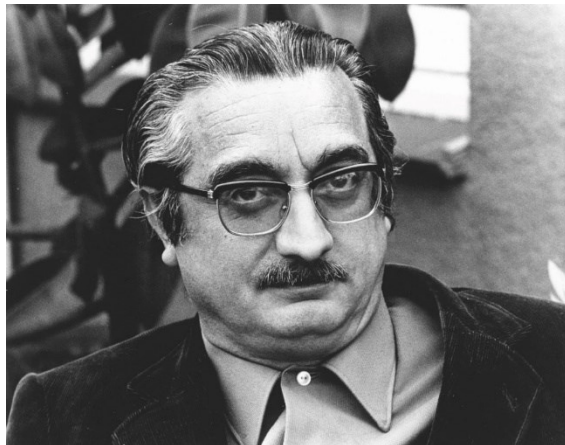

***EL NOSTRE PARTICULAR
“DICCIONARI PER A OCIOSOS”
(HOMENATGE A JOAN FUSTER)***

IES BEATRIU FAJARDO
ALUMNES DE SEGON DE BATXILLERAT
CURS 22-23

ÍNDEX

1. Aigua
2. Anècdota
3. Arbre
4. Avarícia
5. Contaminació
6. Correcció
7. Detalls
8. Dependència
9. Depressió
10. Desitjos
11. Dilema
12. Feblesa
13. Fotografia
14. Futur
15. Gelosia
16. Humor
17. Ignorància
18. Llibres
19. Mòbil
20. Nacionalisme
21. Opinions
22. Pandèmia
23. Papallona
24. Petitesa
25. Por
26. Principis
27. Propòsits
28. Relacions
29. Riquesa lingüística
30. Rutina
31. Tabac
32. Telèfon
33. Temps
34. València
35. Vida
36. Xarxes socials

1. AIGUA

Albert Einstein estava equivocat. La força motriu que mou el món no és la voluntat, és l'aigua, sense aquesta el món no funciona.

Què passaria si durant alguns dies no eixira l'aigua per l'aixeta? Res greu... llevat que es suspendria el futbol. Antigament, els romans ja li donaven importància a l'aigua. Nosaltres estem pendents dels hits de Shakira.

Obrir l'aixeta i vore eixir aigua, no és un miracle, és el que sempre ha passat, un fet habitual i sense importància. Eixe és l'error, pensar que les coses seguiran anant bé perquè és com sempre ha sigut.

No soc jo qui ha de pensar solucions per millorar el problema, però tots hem d'aportar "un granet d'aigua".

La vacuna de la covid ens ha demostrat que amb voluntat tot s'aconsegueix i que Einstein tampoc s'equivocava. "Les nostres vides són els rius que van a parar al mar."

SANDRA MARÍN 2n BAT C

2. ANÈCDOTA

Hi ha situacions que ens marquen, ja pot ser per ser còmica, vergonyosa o terrorífica. Eixos moments ja es queden al nostre record, et fan pensar en el que has viscut i si això t'ha passat és perquè has estat ací per a viure'l. El fet de contar-les i que els altres les coneguen fa que revisques i analitzes la vida d'altra forma perquè està bé ser molt seriós i fer-ho tot perfecte, però, la vida no mereix un somriure de tant en tant?

NEREA ASENSIO 2n BAT A

3. ARBRE

Tots sabem què és un arbre, si mirem per la finestra estic segura que podem veure'n, almenys un. És quelcom que tenim vist i coneixem, però els arbres no estan de decoració, ni per a donar-li color als carrers, tenen una finalitat molt important en la nostra vida que molts de nosaltres ni ens pensem a pensar-ho, no pensem en tot allò que un tronc de fusta i unes fulles poden fer per nosaltres. Un conjunt d'arbres, és a dir, un bosc ens pot beneficiar a tots els éssers vius, un exemple d'açò és l'Amazones, que és el "pulmó de la Terra", és a dir, d'aquests arbres rebem oxigen, i també utilitzen el diòxid de carboni que expulsem. Si tot el que ens aporten els arbres són avantatges, per què el ser humà sols vol acabar amb ells? És una cosa que mai entendré, sols ens queda que fabriquen arbres artificials perquè si no amb tots els avantatges que ens aporten...

MAR MARTÍNEZ 2n BAT A

4. AVARÍCIA

L'avarícia, es podria considerar com una cosa nociva o com a meta a aconseguir ?

La vida amb el pas dels anys ha ensenyat a les generacions a basar la seua felicitat en una simple xifra (quantitat de diners), segons l'actual societat vals més o menys dependent del que posseeixes.

L'avarícia és com el foc ,quant mes llenya, més crema .Quants seran els que creuen que no han caigut en aquest món ?. Molts són els que pensen que no són avariciosos amb els diners ,però i amb altres accions? Accions que veiem exemplificades gràcies a Descartes amb el xiquet de les pomes .

Potser penses que això és incorrecte, que solament vols més amb la condició d'arribar a la meta que t'has proposat sense importar-te els altres.

La vida consisteix a triar camins, existeixen persones "agarrades" que amb la condició de guanyar prestigi volen tindre tots els camins per a arribar més alt i així ser superiors(o això creuen ells).

Torne a repetir, potser penses que solament vols arribar a la teua meta, però primer adona't que no deixes a ningú per davall teu.

5. CONTAMINACIÓ

La contaminació és un tema actual i que passa totalment desapercebut per a la importància que realment té. Perquè clar, què importa si tire una botella d'aigua a un bosc si la botella és xicoteta? o, què importa que tire un paper minúscul al terra? Realment importa, i bastant, si tothom pensa igual, i així és, tothom tira fem al terra. Clarament si ho fa un individu només no passa res però si ho fa tota la societat repercuteix perillosament en la contaminació mundial. I sobretot, són els joves als qui menys els importa la contaminació i són als qui més els hauria d'importar ja que són les pròximes generacions. Jo pense que s'ha de fer un canvi radical i col·lectiu per a parar la contaminació, perquè si no ho fem ara, després serà massa tard...

GABRIEL CARRILLO 2n BAT A

6. CORRECCIÓ

Des de ben petits els professors ens ensenyen unes normes gramaticals, de coherència, i cohesió, per a utilitzar un llenguatge apropiat a la situació actual... Però, quin és el motiu d'aquesta iniciativa? Per què és molt important? Són pocs els docents que ho expliquen als alumnes i ho saben encara que no ho diuen, doncs procedim a argumentar per què redactar de forma correcta és tan important a la nostra societat:

En primer lloc, si una persona escriu de forma correcta podem saber que té un bo nivell acadèmic i educatiu, és a dir, s'interessa per la cultura....No fa falta ser molt per a escriure bé, però resulta evident que les persones amb una bona educació són aquelles que escriuen millor. Aquest aspecte és especialment important a l'hora de buscar un treball, ja que les empreses mai voldran treballadors amb una mala gramàtica, que no sàpiguen escriure de manera correcta. Amb aquest motiu podem entendre que l'escriptura ens permet expressar les nostres idees a altres persones, però si escrivim amb moltes faltes, verbs mal conjugats i connectors que no toquen no ens poden entendre o millor dit és molt difícil. Per consegüent si redactem malament, les nostres capacitats per expressar-nos es veuen molt reduïdes, a més si s'han creat unes normes és per a fer-les cas no creeu? S'imaginem un món on cadascú puga escriure les paraules com vulga? Quina barbaritat, aprendere un idioma seria impossible, llegir i comprendre textos portaria massa temps i en general la societat seria més lenta, és a dir, molt ineficaç.

En conclusió escriure bé és una qüestió d'orgull, escriure bé ha d'eixir de nosaltres mateixos i voler fer-ho de bona manera. Saber escriure evita molt moments vergonyosos tant en la nostra vida professional com privada, i encara més en un món on hui en dia és molt important l'escriptura... L'escriptura, en certa forma, representa la nostra forma de ser.

7. DETALLS

De vegades no valorem els xicotets detalls, és a dir, no valorem quan algú ens sent parlar d'allò que ens agrada o no valorem que es recorden de nosaltres quan escolten una cançó.

Tampoc valorem el temps de qualitat com quan estem al sol llegint un bon llibre o prenent un café amb la nostra família mentre parlem de qualsevol tema.

Hui en dia ens passem el temps fixant-nos en qui rep els regals més cars o volem estar constantment fent plans com a bojos i realment no és més feliç aquell que té més diners o el que més coses fa sinó qui valora els xicotets detalls i valora les persones del seu voltant.

Hauríem de valorar més les persones que tenim al voltant nostre i fixar-nos en allò que ens aporten, encara que siguin coses i moments xicotets i que no tenen un gran valor econòmic.

MARTA PÉREZ 2n BAT A

8. DEPENDÈNCIA

La dependència és un monstre que turmenta moltes persones. Des que naixem coneixem milers de persones importants que ens marquen, com amics, nuvis, familiars... Moltes vegades ens acostumem tant a una persona que la seva falta és com mil bales al cor, és a dir, sentim que sense aquestes persones no podem viure i seguir endavant. Això, per exemple, sol passar en relacions de parella: quan dues persones tallen la relació poden tenir tanta dependència emocional que són incapaços de seguir amb la seva vida sense la presència d'aquesta persona. La dependència és el pitjor enemic d'una persona! Encara que en aquell moment pensem que l'altra persona és la nostra vida estem molt equivocats, perquè nosaltres ens hauríem de valdre sols per seguir endavant coste el que coste. Diuen que és millor sol que mal acompanyat i de vegades per dependència pensem que eixa persona és la millor feina el que feia. Aleshores, aprenem a viure amb nosaltres mateixos!

NATALIA COLLADO 2n BAT A

9. DEPRESSIÓ

Ès bastant interessant - si ens posem a pensar - com cadascú té la seua pròpia vida amb els seus propis problemes. Qualsevol de les persones que ens envolten - un home divorciat, una dona amb problemes d'alcoholisme o adolescents agobiats pels estudis, com tu o jo - poden estar deprimits i sentir que se'ls ve el món a sobre. La depressió, des del meu punt de vista, és una malaltia "incompresa". I sí: encara hi ha gent que la utilitza com a sinònim de tristesa, altres - ho sé per experiència - diuen que és cosa de dèbils, i fins i tot hi haurà qui crega que no existeix. Certament, qui no pensa que la depressió es relaciona amb estar trist? Doncs bé, la veritat és molt diferent: no parlem d'un sentiment temporal, parlem d'un trastorn greu que ens afecta física i mentalment, i a cadascú de manera diferent. No necessàriament hem de sentir-nos inquiets o frustrats, hi ha persones que no senten res o que oculten les seues emocions (un somriure no sempre significa felicitat). El "desconeixement general" i els prejudicis de la gent cap a la salut mental fan que moltes persones visquen amb por i rebuig - si és que a això se li pot considerar viure...

HÉCTOR GALERA 2n BAT B

10. DESITJOS

Els desitjos són part de l'home, és a dir, no estem contents del que tenim (perquè en volem més). Com es diu: Compte amb el que desitges perquè es pot fer realitat. Creus que podries viure millor? La resposta és clara: sí! Desitgem perquè volem més, si no volem més per a què viure en un món materialista i competitiu? Són les nostres arrels, acumular més que els altres, sempre s'ha seguit aquesta norma. Però, tindre més que els altres és la millor forma de riquesa? Com va dir el filòsof xinès Lao-tsé: Qui es conforma amb el que té és ric. Fa falta fer una separació clara entre desitjar i tindre. Tindre, és tindre, i si no tens desitges, és a dir, si no desitges tens; perquè, si tinc, tinc, i si no tinc, no tinc. Per a què vaig a preguntarte pel que desitges, si solament he de mirar el que no tens?...

BORJA NAVARRO 2n BAT C

11. DILEMA

Tots hem viscut moments difícils —no puc creure el contrari—, doncs tots hem hagut de triar alguna vegada. Açò és el que és vertaderament difícil: triar. Quan jo em trobe enmig d'aquestes situacions, és a dir, on he de triar, no he de fer més que pensar que no sóc l'únic. O és que no són coneguts els antics dilemes grecs? Una vegada, fa uns dies, Epicur va pensar «com és possible que existesca el mal si Déu és omnipotent i omnibenevolent?». Jo crec quasi definitivament que no trobe cap de dilema en aquest dilema... «Jo no trobe cap de dilema en aquest dilema», açò és el que em repetisc quan la meua ment es nuvola i no soc capaç de pensar. El motiu de fer-ho és que de la mateixa manera que jo no trobe cap dilema en els dilemes dels altres, és molt probable que altres persones no en troben en el meu, i em fa reflexionar sobre que de segur no és un problema tan important. Per tant, hauríem de preocupar-nos per coses difícils, si en realitat no són importants...?

NATHAN MARÍN 2n BAT C

12. FEBLESA

Hui en dia ens trobem amb una joventud acostumada a superar tots els obstacles sense cap esforç. Es creu que els responsables d'haver criat persones sense capacitat d'afrontar són els pares, però, la culpa és de la societat d'on ells provenen, una societat dura i estricta, que els ha fet creure que educant-nos d'altra manera serem més feliços, però, sense adonar-se'n, fan el contrari. Si des de molt xicotet et donen tot el que vols sense posar-te cap límit o mai et deixen afrontar el dolor o el sofriment sense ajuda, no tindràs les ferramentes per a protegir-te a tu mateix en aquest món on vivim.

Per aquesta raó podem veure cada vegada més jóvens amb problemes de salut mental, ja que com he dit abans, no són capaços d'afrontar els seus problemes i arriben a patir depressió, ansietat o fins i tot a plantejar-se el suïcidi com a via de fugida.

Per tant, l'única solució és canviar l'enfocament de l'educació de les pròximes generacions, amb la intenció de mostrar els problemes com a part de la nostra vida i normalitzar-los fins veure que no hi ha cap motiu per tindre'ls por. -Res dura per sempre i menys els teus problemes- d'aquesta manera podrem canviar radicalment la joventud, que molt prompte serà responsable de portar la societat...

13. FOTOGRAFIA

Sempre que mire fotos, solament veig figures (a voltes boniques i a vegades més lletges que un maleït ogre), però pense com seria veure més, poder veure en l'interior de les persones. És a dir, m'interessaria que en un paper o en una pantalla quedara reflectida tota la bondat dels seus pensaments, o tota la maldat d'aquests - encara que per salut mental preferisc pensar que si obrira un àlbum trobaria més persones bones que roïnes -. Vosaltres que en penseu? Voldríeu fer-li fotos als vostres amics o familiars, o us faria por? Si les imatges tingueren aquest poder, estic segur que mai de la vida voldria ser fotògraf. Perquè igual que qui juga amb foc s'acaba cremant, coquetejar amb aquesta màgia obscura suposaria contemplar sense pal·liatius el més profund de la condició humana. I això seria massa inclòs per al més "valent" de nosaltres. O pot ser no...

IÑAKI CUPINI 2n BAT C

14. FUTUR

Des de fa molts anys, com dir-ho...? des de fa infinits anys, el temps ha passat tan ràpid com passarà en un futur. Però, on estarem en un futur? En un futur ens haurem adonat de tot el que no hem fet per vergonya, per peresa, per obligació, per prohibició... Realment ens trobarem en un bucle en el qual ens remuntarem al passat, en un futur en el qual en eixe mateix instant no podrem tornar, en un futur més llunyà encara. Les persones, actualment pensen molt a aprofitar la vida temporalment parlant, pugem a les "stories" d'Instagram frases motivadores, però després no són capaces de posar-ho en pràctica: perden el temps pensant què podrien o no haver fet en un passat. << Dels errors s'aprén >> bonica expressió que podem escoltar en el nostre dia a dia, però i si, aqueixos errors es converteixen en constants? i si arriba un punt en el qual els errors són tants que se t'obliden a tu mateix i els comets 'una i altra vegada i una altra i una altra durant tota la teua vida? Bé, ens morirem tots en un bucle d'ansietat. Amb això vull dir, el temps és valuós, sí, per això és valuós perdre'l per a aprendre a valorar-ho.

15. GELOSIA

Poques emocions poden arribar a ser tan complexes com és la gelosia, ací és on s'arremolinen tots els sentiments, estan plens d'emocions i són molt intens, no obstant això també són molt impulsius i ens porten a fer coses que no volem.

Hem de saber que la gelosia no és l'amor si no un acte que tendim a fer les persones per la por de perdre alguna cosa, que a més pensem que també és de nosaltres i que ens pertany.

Això no és gens positiu, tot el contrari és negatiu i pot arribar a ser preocupant. Podem veure frases com "soc gelós perquè et vull" i una merda, si tant volgueres una persona estaries tot el dia desconfiant, clar, però no, tot el contrari, hauríem d'estar tranquils i confiar en la persona que tenim al costat .

La gelosia també podem veure-la com una alarma que ens avisa del perill, per això moltes vegades ens posem gelosos perquè estem bojós i creiem que tot és perillós!

Però moltes vegades això passa per situacions passades en les quals ens van poder fer mal, ens van mentir, van insultar... I és que tot és un cúmul que pot derivar del fet que desenvolupem eixa gelosia. Per això en moltes ocasions la gelosia la podem acompanyar de sensacions com és l'abandó, que són experiències doloroses.

Podem sentir gelosia per moltes coses fins i tot pel nostre gos (quina gràcia), però si que solem tindre gelosia de diferents persones, ja que veiem que ens poden fer competència o veiem que podem perdre altres persones per culpa d'altres , és que és la llet .

En definitiva la gelosia podem experimentar-la amb qualsevol persona i sempre ha estat present, per això si deixàrem de costat el pensament que "alguna cosa és nostra" la gelosia no existiria. Però els humans som així ja que aquest sentiment ve des de fa molts segles i també hem de tindre en compte que és erroni pretendre que

algú siga nostre i per això hem d'entendre la gelosia com un advertiment de seguretat...

16. HUMOR

Amics, permeteu-me interpel·lar-vos un moment: Què seria de nosaltres sense el sentit de l'humor? Una vida grisa i monòtona, això és el que seria. Però, afortunadament, tenim aquesta eina màgica que ens permet veure les coses d'una manera diferent, que ens fa riure en els moments més difícils i que ens dóna la força per seguir endavant.

El sentit de l'humor és, sens dubte, una de les armes més efectives que tenim a la nostra disposició per combatre les adversitats de la vida. És una eina que ens permet relativitzar les coses, veure les coses des d'un punt de vista diferent i, així, trobar la llum al final del túnel.

Però, no només això, el sentit de l'humor també ens ajuda a connectar amb els altres. Qui no ha rigut junts amb un amic en un moment difícil? Aquest és el poder del sentit de l'humor, que ens permet connectar amb les persones que tenim al nostre voltant i construir relacions més fortes i duradores.

Però, no us enganyeu, el sentit de l'humor també té el seu costat negatiu. Pot ser utilitzat per fer mal a altres persones, per ridiculitzar-les o per fer-les sentir inferiors. Així, és important que aprenem a utilitzar aquesta eina de manera responsable i que no la fem servir per fer mal a altres persones.

En conclusió, el sentit de l'humor és una eina valuosa que ens ajuda a viure la vida de manera més lleugera i a connectar amb els altres. Però, com amb totes les coses, és important que ho utilitzem de manera responsable i conscient. Així, podrem gaudir dels seus molts beneficis i viure la vida amb un somriure als llavis...

17. IGNORÀNCIA

És normal que al principi ens pensem que ho sabem tot -jo soc la primera a caure en aquesta trampa- i que creguem que la nostra opinió és l'única vàlida... però, qui pensa el contrari? Ningú. Quan som joves ens creiem els millors del món i pensem que podem arrasar amb tot el que ens vinga, dient ser que som prou majors i madurs com per a discutir de res. Després, quan ens fem majors ens passa una cosa semblant: creiem haver-ho vist tot i no volem escoltar cap opinió que vaja en contra dels nostres principis.

Perquè la veritat és que mai deixem d'aprendre, tenint 13 o 57 anys sempre aprenem una cosa nova. I és que la ignorància és una cosa que hem normalitzat tant que ho podem veure reflectit en el nostre dia a dia; els nostres representants, amics, iaies, germans, ...

Hauríem d'estudiar més, informar-nos més (no quedar-nos amb el primer periòdic que ens trobem, que sabem que està decantat per alguna branca política) i escoltar més els que han estudiat, s'han informat i han escoltat atentament per a intentar no repetir els errors del passat.

18. LLIBRES

Llibres, aqueixa cosa que actualment els joves no consumeixen i els majors ho fan massa. Crec que amb el pas del temps la mentalitat de les persones ha canviat molt i per tant les persones amb ella.

Potser és simplement una cosa passatgera o potser les noves generacions volen avançar tan ràpid que s'obliden d'una cosa tan fonamental com ho és la lectura. Els llibres són com la clau d'una cel·la en la qual t'has tancat tu mateix, només ells poden obrir-te la porta, tal vegada no d'una forma física, sinó que tal vegada la porta que obrin siga la de la imaginació. Sempre he sentit una frase de la meua àvia que deia que un lector viu mil vides abans de morir i un home que no llig només en viu una. Mai m'havia parat a reflexionar sobre aquesta frase. Ara que ho faig veig quanta raó té. Hi haurà moltes persones que no entenguen ni vulguen entendre el seu significat i això marca una diferència abismal. El fet que no vulguen entendre aquesta frase de la mateixa manera que no volen intentar connectar amb un llibre em sembla una clara mostra d'indiferència i incultura. Les connexions són una de les coses per les quals els llibres valen la pena, és a dir, el fet de connectar amb un personatge d'una manera de la qual no l'aconsegueixes ni amb algú real. A més d'un li semblarà rar, però a mi em sembla preciós. D'igual forma que els llibres aconsegueixen que persones quasi insensibles es deixin els sentiments sobre les tantes pàgines que conformen els llibres...

19. MÒBIL

Pèrdua del temps, causant - del major pecat - les faltes ortogràfiques, aïllament familiar, però, alhora, recercament informatiu, mitjà de comunicació i aportador de notícies actuals. Totes aquestes són definicions que la gent té sobre aquest dispositiu electrònic, abordant les coses negatives i les positives. En qualsevol cas, el mòbil, en aquest segle. no és imprescindible però, si necessari, i és per això que hem de deixar els aspectes negatius d'aquest aparell, ja que, encara que no ho parea, els adolescents, hui dia, saben, en gran part dels casos, aprofitar aquest dispositiu, ja hi siga per estudiar i mantenir-se comunicat, com per fer un ús a nivell professional i guanyar diners que inclús els permet viure. Irònicament, encara que el mòbil hi porte molt de temps i provoqe una dependència, gran part del temps estem aprenent, comunicant-nos, i informant-nos de les últimes notícies, podem comprar i inclús comparar preus i qualitat abans d'adquirir-ne, fet que proporciona una gran varietat de productes. Hui dia, és clar, que sense un mòbil no hi fem res, fins i tot demanar una cita amb el metge o pagar el pàrking en la zona blava de la teua ciutat es fa amb ell. La compra, el seguiment bancari, les biblioteques electròniques, els programes televisius, etc. tots ja en via digital. Així que no hi penses més i Xe! Xe! -Hi ha algú a l'altre costat de la línia?- Connecta't!

20. NACIONALISME

Si volem —i ho hauríem de voler—, sempre creiem que això de la resta és una cosa diferent, que són gent rara que no tenen els nostres mateixos gustos ni la nostra mateixa cultura. —Però cada nació i cada país té diferents maneres de ser? —Hem de tindre en compte que som una minoria , però podem mantindre la nostra llengua sense que ens la lleven, igual que nosaltres compartim dues llengües en la nostra nació. —Hem de mantindre'ns units perquè no perdem la nostra cultura ni la nostra llengua, si estem units no ens tiraran! —Tots tenim aqueix nacionalisme que volem que no ens lleven el nostre així que com a nació hem de mantindre'ns units i expandir-nos.—Tots som com som i ningú ha de canviar-nos, podem ser i serem el que vulguem, per això lluitem, per això creixem, una nació unida és una nació que mai serà vençuda!!

MARIO ÁLVAREZ 2n BAT C

21. OPINIONS

Una persona amb orgull sempre ha estat malament vista per la societat -hi ho sabem- encara que no ho admetem. A veure, és clar que sentir-se millor que altres persones fa que consideres que no fa falta demanar ajuda, la qual cosa fa que ens equivoquem. Per exemple, com un refrany valencià diu: "més veuen quatre ulls que dos". Però, d'altra banda, si una persona és insegura de si mateixa i depèn dels altres, també està mal vist. Fins i tot, actualment li han posat nom a aquests casos: "falta d'autoconfiança". És tot un bucle!, si tenim un caràcter massa positiu cap a nosaltres, malament. Però, si tenim un caràcter massa negatiu cap a nosaltres, malament també. Algú ho entén? Més que res perquè vinga a participar en aquest dilema tan moral. Ara posant-nos seriosos, si ens parem un minut a pensar en tot açò, arribem a una única conclusió, l'opinió de la gent. L'opinió de la gent, sempre ha manejat les nostres vides com argila, és a dir, arriba a ser un factor molt important a l'hora de dur a terme la nostra personalitat. Amb tot açò, no dic que canvieu, sinó que us n'adoneu.

22. PANDÈMIA

No feu cas de les restriccions. Bé: feu cas per evitar desgràcies als majors. Heu de tindre en compte que les han posat per a "prohibir-nos" certes coses de la nostra vida quotidiana. I sí la veritat és que hauríeu de seguir-les, però aquí, al nostre territori, molta gent "complia això". Fins i tot, vosaltres mateixos arribàveu a un punt de cansament mental, us passàveu el dia a casa dient "quina diversió estar aquí tancats en quatre parets". Convé no oblidar-ho: la situació que vivíem amb "la nostra llibertat", a mesura que anaven passant els dies, teníeu certes "esperances" que tot tornara a poc a poc a la realitat. Tot s'ha de dir: aquest país amb aquests polítics us posaven cada vegada més i més restriccions per a no poder eixir al carrer. D'acord. Això era bona idea per a acabar amb aquesta "magnífica" pandèmia, el que passava era que els xiquets impacients no podien estar 24/7 tancats a sa casa desitjant que arribe el dia en què tornen a ser feliços jugant al carrer. Rarament aquesta pandèmia ha provocat por en tota la població, heu de tindre clar que unes "simples restriccions" no poden acabar amb la vostra llarga vida.

PAULA PASCA 2n BAT A

23. PAPALLONA

Les papallones són insectes de xicotetes mesures amb la força suficient per a provocar una tempesta amb un aleteig al moment exacte. D'aquest fenomen ix l'efecte papallona, ja que, qui no s'ha preguntat mai què hauria passat si, en canvi de fer una elecció, haguera fet l'altra? La vida està plena d'eleccions i d'opcions que hem d'elegir i és això el que determinarà la nostra vida. D'igual manera que l'aleteig, nosaltres podem triar de manera voluntària o no entre eixir al carrer al moment que hi ha un atemptat o no eixir per oblidar les claus i que no et veges involucrat en l'atemptat. La vida s'ha de viure-la decidint i pensant totes les opcions i mai penedir-se.

NEREA ASENSIO 2n BAT A

24. PETITESA

Les coses més importants de la vida son les més petites. Bah! Quina ironia!
Veritat?

Com alguna cosa petita és més important que una gran?

Encara que sembla mentida aquelles coses que ens emportarem a la tomba són les més petites i abstractes com per exemple el sentiment d'estimar, sentir-se estimat, el sentiment de llibertat o inclús juntar-se amb les persones que més estimes, siguen amics o familiars. Pel contrari podríem pensar que aquesta reflexió es referix a una cosa petita com una pedra, o bé una arracada, o bé una agulla i que en aquests objectes hem de trobar la felicitat.

Però... Déu meu! Quina baritat.

Podriem pensar a comparar una persona amb algun objecte gegant? Si compares un humà amb per exemple un gratacel de Nova York no et pareix petit com un granet d'arròs? Però mai perd la seua importància, encara que siguen amb comparacions absurdes, ja que sense persones no hi hauria gratacels.

Que ignorants aquells que pensen que la felicitat és tot allò que siga voluminós!

Per a finalitzar diré que tots aquells que sàpien on es troba la vertadera alegria de la vida seran persones virtuoses, agraïdes i reals perquè de cor i de veritat hauran trobat el correcte significat de felicitat. No us sembla?

25. POR

La por és un dels majors sentiments que ens impedeixen avançar en la nostra vida (com si no tinguérem prou amb les altres emocions...) Estaria molt bé poder controlar aquest sentiment per a poder viure lliurement. Al cap i a la fi, encara que aquest siga un instint de supervivència, seríem molt més feliços si poguérem fer el que ens plau sense cap impediment. Hem de començar a fer tot aquell que volem fer, però que no podem per por, per por de la incertesa, del què diran, i d'eixir de la nostra zona de confort. Enfrontant la por podem aconseguir grans objectius i arribar molt alt. Però com? començant controlant-ho, és a dir, superant-ho. Una vegada controlada aquesta emoció, serem capaços de controlar els altres més fàcilment, i per tant podrem trobar aquesta llibertat que ens farà sentir-nos molt bé, és com si la por foren unes cadenes que impedeixen caminar i aprendre a superar-ho fora la manera amb la qual t'alliberes d'aquestes i comences a ser lliure.

26. PRINCIPIS

Tot aquell conjunt de normes que formen part de l'ètica d'una persona per a actuar com cal, ho anomenem principis. Aquesta pot ser la característica més important a l'hora de valorar l'educació d'algú. Una persona amb valors, no falta el respecte ni actua malament per oci, sinó que actua respectant de bona forma. L'educació i els bons principis sempre ha estat molt valorat per la societat a l'hora d'integrar-te en un nou àmbit, escolar, de treball... Però sembla que amb el temps i el pas de les generacions es va esvaint, cada vegada els joves són més irrespectuosos i desagraïts, pensant únicament de manera egoista sense tenir en compte el gran error que cometem en permetre's perdre una de les coses més importants que pot heretar un fill. Aquest comportament es veu reflectit en el seu entorn com pot ser el tracte que mostren cap a la tercera edat tractant-los com a ingenus quan realment els ignorants són ells, viuen a Mordor!

PEDRO LEÓN 2n BAT C

27. PROPÒSITS

Crec que hauríem d'analitzar amb detenció el concepte de la fugacitat del temps. Heus ací, el fet que vivim en una societat on el dia a dia i la rutina ens submergeixen en la idea que els moments- els minuts, les hores, els dies- passen sense parar. Residim en un sense fi de conversacions inacabables, trobades avorrides i dies infinits. Passa el temps, i quan ens adonem no hem fet quasi coses de profit. Som nosaltres els que ens hem d'acoblar al pas del temps, que des de fa milers de milenis recorre la vida de totes les persones- que han viscut, viuen i viuran- del món, és a dir, som nosaltres els que hem de reflexionar sobre la necessitat d'aprofitar cada petit moment, per més senzill que siga, a més de fixar els objectius i propòsits bàsics que volem complir en la vida.

És curiós que quan preguntes a alguna persona jove per les seues finalitats en la vida, segurament et conteste que vol ser metge, o advocat, o mestre, o qualsevol altra professió. Quasi ningú (per parlar de manera generalitzada), contestarà que vol ajudar que el món siga més just, dedicar-se temps per descobrir totes les cultures del món, o inclús disfrutar i viure cada petit moment del dia sense pensar què serà d'ell -o d'ella- el dia de demà.

És normal que un estudiant aspire al treball del seus somnis, però, si pensaren en el que realment els fa feliços, no és cert que se'ls vindria al cap la idea de tindre una família, viatjar, aprendre idiomes, passar temps amb la gent que estimen...?

Per tant, pense que és important qüestionar-nos algunes preguntes, que ens fan reflexionar sobre la poca importància que algunes vegades tenen els objectius que ens proposem: i si la nostra vida canvia per sempre d'un dia per a l'altre? O si tots els objectius que tenim pensats no els podem realitzar per qualsevol motiu? No ens parem a pensar en aquesta xicoteta possibilitat que hi ha que la nostra vida done un gir de 360 graus.

No obstant això, crec que quan pensem a llarg termini, hauríem de fer-ho en gran, és a dir, proposar-nos objectius grandiosos, perquè sempre hi haurà temps per poder rebaixar-nos. En canvi, si els nostres propòsits són mínims, mai podrem aspirar a alguna cosa millor.

Per altra banda, quan vivim al nostre dia a dia habitual- i tenint en compte que fixar-nos objectius és una bona forma de motivació- hauríem de proposar-nos aquests de forma més realista, ja que les expectatives són nocives per a la nostra salut mental. Si vivim amb la idea d'aconseguir alguna cosa i no arribem a ella, ens sentirem malament per no haver arribat al nostre propòsit i no ens fixarem en el que realment hem obtingut. Encara que siga poc, tot suma!

Com a consell- o forma de veure la vida-, i tal com diu el tòpic literari "Carpe diem", és a dir, "Aprofita el moment", és important tindre en la ment la idea de la volatilitat dels moments, en altres paraules: créixer com a persones, tant al món

laboral com al personal, però sempre amb la consciència tranquil·la sabent que hem aprofitat i viscut cada minut com si fora l'últim...

MIREIA BUSTOS 2n BAT B

28. RELACIONS

Moltes persones segurament han estat dins d'una relació tòxica sense saber-ho, alguns pensen que eixes relacions sols poden tindre-les amb la seua parella, però en realitat hi ha de tots els tipus. Eixes relacions són aquelles que produeixen més sofriment que benestar, desgasten emocionalment i et fan més mal que bé, és a dir, la balança s'equilibra més per al lloc que fa mal que per al lloc que et fa bé. En aquestes relacions també es solen adoptar rols, hi ha una persona dins de la relació que sempre serà més dominant o més autoritària i l'altra part és més comprensiva i assumeix més les culpes, i de vegades aquests rols es poder intercanviar. En la majoria de casos, quan estàs dins d'una relació tòxica, una part teua sap que està en una relació que no et fa bé, però no pots escoltar-la bé perquè tens massa soroll mental format per amor, manipulació, confusió... i tot això ocupa massa en la teua ment i no eres capaç de fer-li cas a eixa veu que et diu que a la millor el que està passant no és normal. Hi ha una sèrie de característiques que et poden ajudar a saber si estàs en una relació tòxica del tipus que siga: En primer lloc, i una de les característiques més comuns en les relacions tòxiques, és la dependència emocional, això vol dir que la persona que està amb tu sap que tu la necessites i sap que la teua felicitat depèn d'eixa persona i per tant s'aprofita d'aquesta condició. Les teues emocions depenen de les seues reaccions, és a dir, actues per acomplaure-la. Per exemple, no et pots sentir feliç si eixa persona no està prop. El segon indicador és la necessitat d'aprobació, busques la seguretat i l'autoestima en eixa relació. Moltes persones es deixen de cuidar, i cuidar-se per fora diu molt de com estàs per dins. Estar en eixa relació et dona la seguretat i l'estabilitat de saber que tot estarà bé i que no necessites l'autoestima perquè com realment ja tens la persona que vols perquè preocupar-se de cuidar-la. És molt perillós depositar la teua autestima i seguretat en una persona perquè quan eixa persona se'n va, la teua autoestima i autoacceptació també se'n van amb ella. Per eixe motiu aquests factors han de ser propis, s'han de treballar des de dins, cal tindre ú amb ell mateix i portar-lo a totes les condicions i situacions de la vida que se li presenten. Altre dels indicadors és l'absència d'espai, és a dir, quan eixa persona no respecta les teves necessitats, no respecta els teus límits, els teus temps i t'exigeix ser la teua prioritat. Això no és quelcom que una persona et pugua exigir perquè si tu estàs fent una cosa i li estàs donant prioritat a eixa cosa tens els teus motius i el teu dret i ningú t'ha d'exigir que faces alguna cosa, simplement perquè volen la teua atenció i perquè es pensen que són el primer en la teua vida. És molt important donar el lloc que li correspon a les persones importants en la teua vida, ja siga als teus amics, la teua família... S'ho mereixen i han de poder tindre'ls sense que ningú s'avantpose a tots eixos plans. L'altra persona hauria de respectar les teues decisions, preferències, el que tu decideixes fer i això és una cosa que cadascú ha de definir i la resta hauria de respectar-ho. Finalment una altra característica que pot tindre una relació tòxica és la inestabilitat, això vol dir que durant tota la relació sempre haurà o bons moments

o dolents, és a dir, ara estem bé, ara estem malament, o ara estem malament però com sé que hem pogut estar bé significa que en un futur ho estarem...

CLAUDIA SÁNCHEZ 2n BAT B

29. RIQUESA LINGÜÍSTICA

El nostre país n'és un que destaca per la seua heterogeneïtat. Espanya és una nació feta d'altres nacions, i això ens ha donat una diversitat cultural que no es troba a tots els països. No som el país capdavanter d'Europa, arribem massa tard en molts assumptes, però del que sí podem enorgullir-nos és del fet que Espanya és rica en cultures i llengües...

No obstant aixó, no hauríem de sentir tant d'orgull, perquè hi ha una llengüa i una cultura amb més força que la resta. Una llengüa poderosa, imposada, forta i ferma, que deixa de banda les altres. Açò fa que les llengües i cultures que en difereixen estiguen amenaçades, atemorides, febles. Heu pensat en com de trist arribaria a ser perdre aquesta riquesa? Perdre una llengua és perdre la identitat d'un poble, és a dir, perdre una part de nosaltres mateixos. Hem de lluitar pel que ens fa ser qui som.

La diversitat i la riquesa han de romandre, i per això han de ser defensades!

LAURA BENÍTEZ 2n BAT A

30. RUTINA

Segurament, la teua vida, es troba tancada en una rutina que sols seguir tots els dies i totes les setmanes, bé pot ser una millor o pitjor, però és una rutina. I és que encara que no ho sembla, parlaré sobre el que per a mi ens dona la felicitat: els records, que més que situacions divertides (encara que també o solen ser), són moments on vas eixir de la teua rutina. Aquella escapada a altes hores de la matinada, aquell 'no hi ha ous' del teu amic, aquell atreviment per eixir de la teua zona de confort que es va convertir en una anècdota que li contaràs als teus fills amb la mateixa emoció de com la recordes. I és que és per això que les fotografies són de les coses més preuades que posseïm, ja que aquestes porten records de fets que no es repetiran.

Però no hem de viure en el passat, ja que el futur és una cosa encara més bonica: aqueixes coses que et van succeir en el passat continuaran ocorrent, és clar, de manera diferent, fins a la fi dels teus dies.

Un component importantíssim per a ser feliç és la gent de la qual t'envoltes, la qual li dona sentit a anar a un lloc on no vols anar i passar-t'ho bé de totes maneres. Ja que no és el mateix ser coneguts que ser amics, igual que no és el mateix ser amics que considerar-se germans. Al meu entendre, considere que hi ha dos tipus de felicitats en aquests casos: la que és constant, és a dir, dia a dia s'és més o menys feliç conforme a les coses que ocorren en la teua rutina (aquesta està més vinculada a la família); i, per altra banda, la que podríem anomenar 'de moments', la qual és més efusiva, però en acostumar-te molt a aquesta, l'absència d'ella pot portar a baixades sentimentals, i aquesta és la que comparteixes més sovint amb amics.

Per altra banda, la felicitat pròpia és una també molt important, fins i tot per damunt de les altres dos ja esmentades abans, ja que sense sentir-se bé amb tu mateix, mai podràs experimentar moments còmodament feliços amb les persones que t'envolten.

Com a conclusió, diria que eixir de la rutina és una cosa que t'ajudarà a trobar el que per a mi és la felicitat. Encara que també pots ometre aquest text i fer cas a qualsevol llibre d'autoajuda de hui en dia, on trobaràs la felicitat en senzills passos...

31. TABAC

Sabent que alguna cosa perjudica la nostra salut, el que cal fer és consumir-ho - consumir-ho el doble-, clar que sí perquè els humans, el ser més intel·ligent del món, no és capaç de tallar una addicció danyosa, tal com és el tabac. Aquell simple gest de portar-nos un cigar a la boca, és com signar un contracte de suïcidi voluntari.

"Doncs deixa'í", "Deixa de fumar", "No en compres més"; probablement coses que et dirien els teus amics si els digueres que vols parar de pintar els teus pulmons de negre. Actualment, hi ha nous mètodes que t'ajuden a deixar de fumar, però de vegades el propi ésser humà no vol deixar-ho, per mala costum, per vici o per semblar "malote", perquè els teus amics fumen aleshores tu també.

El tabac és una arma molt perillosa, no sols pel fum o pel càncer que té implícit, sinó perquè va associat a una burilla, a una manera d'entendre la vida que t'ennuvola la vista i no deixa mirar el teu voltant.

"Sé que està malament, m'he adonat que així no vaig a cap lloc, que estic en perill, però ho faig..."

ANNABEL GONZÁLEZ 2n BAT A

32. TELÈFON

Pense que hui en dia tothom té un telèfon– jo en entinc un –i sembla que ja no es puga viure sense un. Vivim un moment en el qual ens domina la tecnologia, si volem anar a algun lloc a sopar, busquem a internet; si volem viatjar a algun lloc, mirem recomanacions a la maquineta; si volem mostrar «la nostra vida», ho fem mitjaçant les xarxes socials. Tothom sembla ser un zombie, un mort en vida. Qui no sap què és el WiFi? És clar que tothom, que no siga un xiquet, coneix què és internet o un telèfon. Ens trobem en un món tecnològicament dependent, és a dir, depenem de la tecnologia, ja no podem tornar a viure com ho féiem abans, sense tindre tot el que volem en dos clics. I és un fet que per a viure com els nostres avantpassats ho feien, hauríem de presenciar alguna mena d'apocalipsi...

DAVID DÍAZ 2n BAT A

33. TEMPS

Què és el temps? El temps- un concepte molt ambigu; algú pensa en això i alguns no ho fan. El temps és el factor més important per al progrés de l'ésser humà, el temps és un recurs no renovable, per això té extremat valor. El temps continua, si se n'ha anat no torna mai. Tots nosaltres podem comprar tot amb diners però el temps no es pot comprar, tenim la famosa frase que “el temps és més preuat que els diners”. Alguns tracten de viure tots els dies sense esforç ni preocupacions. Altres treballen sense descans per valuoses hores sense malgastar temps. I la resta simplement relaxats sense saber si aquests dies tornaran o no. La necessitat de valorar el temps, hi ha poca gent que ha tingut èxit i altres que sent conscients després lamenten la pèrdua de temps. Ara bé, els científics i els filòsofs discuteixen si el temps és quelcom real, al·hesores podem percebre un moment pur, una duració incipient i buida?. La resposta és que no es pot percebre el temps buit com no es pot intuir una longitud o distància que no conté res com per exemple el cel.

Però alguna cosa ompli el buit de manera que el temps és perceptible.

El valor d'un any, pregunta-li-ho a un alumne que ha repetit un curs, el valor d'un mes pregunta-li-ho a la mare que va parir el seu fill, el valor d'un dia, a la persona que va nàixer el 29 de febrer, d'un minut a una persona que ha perdut el tren, d'un segon a algú que acaba de sobreviure un accident. La vida és molt curta, tenim moltes coses a fer en un temps limitat, per això hem d'utilitzar adequadament el nostre temps.

34. VALENCIÀ

Hi ha persones pensants (si les podem anomenar d'eixa manera) que et miren de mala gana quan traus el tema de la llengua i com aquesta està en un estat de diglòssia, és a dir, de desaparició, per culpa del castellà. I no estaràs equivocat si et penses que són aquestes mateixes les primeres que es queixen que els "guiris" arriben a Espanya sense saber parlar una mica de castellà (quan estan fent el mateix que aquests) mostrant que és molt irònic com la gent només veu la brossa en el jardí del veí i no en el seu. Opine que tota llengua ha de ser respectada i no opacada fins al punt que sembla una persona secundària en el seu territori, com ocorre amb el valencià. Hem de canviar açò fent veure als ignorants l'important que és el valencià per a la cultura de les terres valencianes i, en general, per a tot Espanya.

MARCO CALONGE 2n BAT A

35. VIDA

La nostra vida és tan fina com un foli i s'acaba en un obrir i tancar d'ulls, per això és de summa importància viure la vida com nosaltres vulguem, és a dir, aprofitar-la al màxim. Qui mai ha escoltat una persona de tercera edat dir que es penedeix de no haver gaudit la seua infància i adolescència? O que durant la seua vida adulta només buscava més diners o fama? O d'algun error que va cometre fa molt temps però que no ha aconseguit superar?. Aquestes afirmacions ens fan reflexionar sobre les coses vertaderament importants en la nostra curta i minúscula vida i ens ensenya a valorar el nostre temps en aquesta gegantesca massa de terra redona. Per la qual cosa no hauríem de viure pensant tant en el passat i hauríem de viure el nostre present com si fora el nostre últim dia en la terra. Ja que per molt que vulguem, no és que el passat el puguem canviar o modificar, no?

36. XARXES SOCIALS

Les xarxes socials són una cosa positiva o negativa en la nostra vida? La nostra generació s'ha criat amb xarxes socials com Twitter, Instagram, Tik Tok, etc. Aquest tipus de xarxes ens ajuden a saber què és el que està a la moda, les notícies actuals i fins i tot ens poden ajudar a fer una recepta nova de cookies. Però no tot és positiu, també ha ajudat al creixement del bullying ja que a causa d'aquestes ha sorgit el nou concepte anomenat "ciberbullying". A més, dia a dia els anomenats "influencers" o "creadors de contingut" ens ensenyen les meravelloses vides per les històries, vides que es basen a anar-se de viatge debades i que les marques els regalen productes. Però clar, és un dur treball com qualsevol altre (o això ens diuen ells. Aquest tipus de persones inciten a la societat que només pugem a les seues xarxes com estan de contents amb el seu nou treball, el gran viatge que han fet o una foto del que estan sopant en un bon restaurant i realment l'única cosa que genera això és la infelicitat, creure que els altres són més feliços que tu pel que pugem a les xarxes i pensar que la teua vida no és tan bona i excitant com hauria de ser-ho. Una cosa que s'ha creat amb bona intenció s'està convertint en el que podria ser el pitjor invent per a la societat. Torne a repetir-ho, les xarxes socials són una cosa positiva o negativa en la nostra vida?

LAURA ALARCÓN 2n BAT A